

LÊ BẢO TỊNH BAN MÊ THUẬT

THÁNH LỄ

CẦU NGUYỆN

tâm tình tháng TƯ

01.4.2025

- Lưu hành nội bộ -

TÂM TÌNH THÁNG TƯ

Tháng Tư -2025

Tháng Tư còn nhạt nắng
Xanh xanh cỏ ven đường

Tháng Tư còn nhạt nắng
Xanh xanh cỏ ven đường
Oi những tà áo trắng
Gợi hoài những vấn vương

Tháng Tư còn đợi mãi
Con thuyền mịt mù khơi
Úa một vườn hoa trái
Từ khi lặng tiếng cười.

Tháng Tư về, gợi nhớ cảnh chia ly 50 năm trước.
Mỗi người một phương, xa vời vĩnh viễn. Tháng Tư năm nay, chúng ta sống trong tâm tình Mùa Chay, tưởng niệm

cuộc thương khó của Chúa Giêsu và niềm vui Phục Sinh.

*Tháng Tư về, Niềm Vui Phục Sinh đến
Mang Hy Vọng – Tình Yêu khắp nhân gian
Và ơn lành, phúc đức đổ ngập tràn
Cho thế giới sáng bừng Ôn Cứu Độ.
Alleluia! Alleluia!*

Tháng Tư, cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng: Cầu cho việc sử dụng những kỹ thuật tiên tiến. -Xin cho việc sử dụng những kỹ thuật mới không thay thế những mối liên hệ nhân bản, nhưng luôn kính trọng phẩm giá con người và giúp mọi người đương đầu với những khủng hoảng của thời đại chúng ta hôm nay.

Tháng Tư năm nay, chúng ta chia sẻ Niềm Vui với nhau trong Ngày Giỗ Tổ (06.4) tổ chức vào Thứ Hai ngày 07.4.2024 tại Tòa Giám mục. Chủ đề: “Gia đình Lê Bảo Tịnh -Tin Yêu và Hy Vọng”.

Tháng Tư, chúng ta tạ ơn Chúa vì những hồng ân:

- Hồng ân 58 năm Linh mục Cha giáo Gioan Bùi Quang Đạo (29.4.1967)*
- Hồng ân 50 năm Linh mục Cha giáo GB. Nguyễn Minh Hảo (08.4.1975)*
- Hồng ân 31 năm Linh mục Cha GB. Nguyễn Minh Tâm (25.4.1994)*
- Hồng ân 31 năm Linh mục Cha Phêrô Bùi Văn Thục (25.4.1994)*

Đồng thời, chúc mừng sinh nhật:

- *Cha GB. Hà Văn Ánh (22.4.1954)*
- *Cha Giuse Nguyễn Ngọc Bích (01.4.1958)*
- *Anh Phạm Văn Mạch (15.4.1956)*
- *Anh Bùi Đình Long (15.4.1957)*
- *Anh Nguyễn Quang Minh (Giuse - USA) (27.4)*
- *Anh Phêrô-Tự Phan Thanh Long (09.4.1959)*
- *Anh Nguyễn Ngọc Ngữ (18.4)*
- *Anh Phaolô Hoàng Hồng Hải (01.4.1961)*
- *Anh Phan Thanh Duy (20.4.1963)*
- *v.v...*

Tháng Tư, chúng ta hiệp ý cầu nguyện cho:

- *Cha giáo Antôn Phạm Ngọc Lan nhân ngày giỗ 33 năm (+06.4.1992)*
- *Cụ Antôn Trịnh Văn Khả nhân ngày giỗ 34 năm (+21.4.1991)*
- *Anh GB. Nguyễn Trục nhân ngày giỗ 36 năm (+04.4.1989)*
- *Anh Antôn Nguyễn Quang Năm giỗ 2 năm (+20.4.2023)*

Trong tâm tình tháng Tư, kính chúc Quý Cha giáo và Đại Gia đình Lê Bảo Tịnh Mùa Phục Sinh tràn đầy ân sủng. Alleluia! Alleluia!

*Tháng Tư về, hoa loa kèn ngập phố
Hương ngọt ngào, sâu đậm đến mê say
Dẫu cuộc đời là duyên nợ trả vay
Xin hãy cứ ca vang Lời Cảm Tạ.*

Vũ Đình Bình

Thư mời Thánh lễ cầu nguyện tháng Tư - 2025

*Tháng Tư về, Niềm Vui Phục Sinh đến
Mang Hy Vọng – Tình Yêu khắp nhân gian
Và ơn lành, phúc đức đổ ngập tràn
Cho thế giới sáng bừng Ôn Cứu Độ.*

Trong niềm vui Phục Sinh và tâm tình cầu nguyện tháng Tư, trân trọng kính mời Đức Cha, Quý Cha, Ca đoàn và Anh Chị Em tham dự Thánh lễ cầu nguyện:

- *Hiệp ý với Đức Thánh Cha*: Cầu cho việc sử dụng những kỹ thuật tiên tiến. -Xin cho việc sử dụng những kỹ thuật mới không thay thế những mối liên hệ nhân bản, nhưng luôn kính trọng phẩm giá con người và giúp mọi người đương đầu với những khủng hoảng của thời đại chúng ta hôm nay.

Chúng ta cũng tưởng nhớ và cầu nguyện:

- Nhân ngày giỗ 33 năm Cha giáo Antôn Phạm Ngọc Lan (+06.4.1992)

- Nhân ngày giỗ 36 năm Anh GB. Nguyễn Trục (+04.4.1989)

- Nhân ngày giỗ 34 năm Cụ Antôn Trịnh Văn Khả (+21.4.1991).

- Nhân ngày giỗ 2 năm Anh Antôn Nguyễn Quang Năm (+20.4.2023).

Thánh lễ sẽ cử hành vào lúc 5g30 sáng thứ Ba ngày 01.04.2025

tại nhà nguyện Trung tâm Mục vụ (số 01 Trần Hưng Đạo, TP.BMT)

do Cha Giacôbê Phạm Xuân Lương chủ tế.

Trong Thánh lễ này, chúng ta kính nhớ Thánh Tô Phaolô Lê Bảo Tịnh (6/4), xin Thánh Tô luôn phù trợ chúng ta trong cuộc sống, nhất là những khi gặp gian nan thử thách. Tạ ơn Hồng ân 58 năm Linh mục Cha giáo Gioan Bùi Quang Đạo (29.4.1967); 50 năm Linh mục Cha giáo GB. Nguyễn Minh Hảo (08.4.1975); 31 năm Linh mục Cha GB. Nguyễn Minh Tâm và Cha Phêrô Bùi Văn Thục (25.4.1994).

Sau Thánh lễ, kính mời Quý Cha, và Quý Anh Chị cùng chia sẻ tâm tình Giỗ Tô (6/4), chia sẻ tâm tình Mùa Chay và niềm vui Sinh nhật Quý Cha, Quý Anh,...

Trân trọng kính mời.

Nhóm Admin

THÁNH LỄ

HÃY QUAY VỀ

Tác giả: Lm Mi Trầm

- 1/ Hãy quay về thật lòng ăn năn, hồi những người lạc
 2/ Hãy quay về này ngày cứu rỗi, Chúa thương tình tha
 3/ Hãy quay về mọi người lớn bé, xé tâm hồn xin

bước đường lầm! Hãy quay về, về cùng Chúa ta.
 thứ tội đời. Hãy quay về, về cùng Chúa ta.
 Chúa ngự vào. Hãy quay về, về cùng Chúa ta.

1.2.3. Người thương ta tình thiết tha đậm đà.

ĐK: Hãy đổi mới tinh thần, hãy sống đúng Tin

Mừng người ơi! Hãy đổi mới tinh

thần, hãy sống đúng Tin Mừng hồi người.

Bài Đọc I: Ed 47, 1-9. 12

“Tôi đã thấy nước từ bên phải đền thờ chảy ra, và nước ấy chảy đến ai, thì tất cả đều được cứu rỗi”.

Bài trích sách Tiên tri Ê-dê-ki-en.

Trong những ngày ấy, thiên thần dẫn tôi đến cửa nhà Chúa, và đây nước chảy dưới thềm nhà phía hướng đông, vì mặt tiền nhà Chúa hướng về phía đông, còn nước thì chảy từ bên phải đền thờ, về phía nam bàn thờ. Thiên thần dẫn tôi qua cửa phía bắc, đưa đi phía ngoài, đến cửa ngoài nhìn về hướng đông, và đây nước chảy từ bên phải.

Khi đó có người đàn ông đi ra về hướng đông, tay cầm sợi dây, ông đo một ngàn thước tay và dẫn tôi đi qua dưới nước tới mắt cá chân. Ông đo một ngàn thước tay nữa và dẫn tôi đi qua dưới nước đến đầu gối. Ông còn đo một ngàn thước tay và dẫn tôi đi qua dưới nước đến ngang lưng. Ông lại đo thêm một ngàn thước tay nữa, và đây là suối nước, tôi không thể đi qua được, vì nước suối dâng lên cao quá, phải lội mới đi qua được, nên người ta không thể đi qua được. Người ấy nói với tôi: “Hỡi người, hãy người đã xem thấy”. Rồi ông dẫn tôi đi, rồi dẫn trở lại trên bờ suối. Khi trở lại, tôi thấy hai bên suối có nhiều cây cối. Người ấy lại nói với tôi: “Nước này chảy về phía còn cát, phía đông, chảy xuống đồng bằng hoang địa, rồi chảy ra biển, biến mất trong biển và trở nên nước

trong sạch. Tất cả những sinh vật sống động, nhờ suối nước chảy qua, đều được sống. Sẽ có rất nhiều cá và nơi nào nước này chảy đến, nơi đó sẽ trở nên trong lành, và sự sống sẽ được phát triển ở nơi mà suối nước chảy đến.

Gần suối nước, hai bên bờ ở mỗi phía, mọi thứ cây ăn trái sẽ mọc lên; lá của nó sẽ không khô héo, và trái của nó sẽ không bao giờ hết; mỗi tháng nó có trái mới, vì dòng nước này phát xuất từ đền thờ; trái của nó dùng làm thức ăn, và lá của nó dùng làm thuốc uống.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca: Tv 45, 2-3. 5-6. 8-9

Đáp: Chúa thiên binh hằng ở cùng ta, và ta được Chúa Gia-cóp hằng bảo vệ.

Xướng: Chúa là nơi ẩn náu và là sức mạnh của chúng ta, Người hằng cứu giúp khi ta sầu khổ. Dầu đất có rung chuyển, ta không sợ chi, dầu núi đổ xuống đầy lòng biển cả.

Xướng: Nước dòng sông làm cho thành Chúa vui mừng, làm hân hoan cung thánh Đấng Tối Cao hiển ngự. Chúa ở giữa thành, nên nó không chuyển rung, lúc tinh sương, thành được Chúa cứu giúp.

Xướng: Chúa thiên binh hằng ở cùng ta, ta được Chúa Gia-cóp hằng bảo vệ. Các người hãy đến mà xem mọi kỳ công Chúa làm, Người thực hiện muôn kỳ quan trên vũ trụ.

Câu Xướng Trước Phúc Âm

Ôi lạy Chúa, xin tạo cho con quả tim trong sạch. Xin ban lại cho con niềm vui ơn cứu độ.

Phúc Âm: Ga 5, 1-3a. 5-16

“Tức khắc người ấy được lành bệnh”.

Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo Thánh Gio-an.

Hôm đó là ngày lễ của người Do-thái, Chúa Giê-su lên Giê-ru-sa-lem. Tại Giê-ru-sa-lem, gần cửa “Chiên”, có một cái hồ, tiếng Do-thái gọi là Bết-sai-đa, chung quanh có năm hành lang. Trong các hành lang này, có rất nhiều người đau yếu, mù loà, què quặt, bất toại nằm la liệt.

Trong số đó, có một người nằm đau liệt đã ba mươi tám năm. Khi Chúa Giê-su thấy người ấy nằm đó và biết anh đã đau từ lâu, liền hỏi: “Anh muốn được lành bệnh không?” Người đó thưa: “Thưa Ngài, tôi không được ai đem xuống hồ, mỗi khi nước động. Khi tôi lết tới, thì có người xuống trước tôi rồi”. Chúa

Giê-su nói: “Anh hãy đứng dậy vác chõng mà về”. Tức khắc người ấy được lành bệnh. Anh ta vác chõng và đi. Nhưng hôm đó lại là ngày Sa-bat, nên người Do-thái bảo người vừa được khỏi bệnh rằng: “Hôm nay là ngày Sa-bat, anh không được phép vác chõng”. Anh ta trả lời: “Chính người chữa tôi lành bệnh bảo tôi: “Vác chõng mà đi”. Họ hỏi: “Ai là người đã bảo anh “Vác chõng mà đi?” Nhưng kẻ đã được chữa lành không biết Người là ai, vì Chúa Giê-su đã lánh vào đám đông tụ tập nơi đó.

Sau đó, Chúa Giê-su gặp anh ta trong đền thờ, Người nói: “Này, anh đã được lành bệnh, đừng phạm tội nữa, kẻo phải khốn khổ hơn trước”. Anh ta đi nói cho người Do-thái biết chính Chúa Giê-su là người đã chữa anh ta lành bệnh.

Vì thế người Do-thái gây sự với Chúa Giê-su, vì Người đã làm như thế trong ngày Sa-bat.

Đó là lời Chúa.

Ca hiệp lễ

Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi, trên đồng cỏ xanh rì, Người thả tôi nằm nghỉ, tới nguồn nước, chỗ nghỉ ngơi, Người hướng dẫn tôi.

DÂNG LỄ 15

Lm Phạm Liên Hùng

ĐK: Dâng lên trước thiên tòa này bánh thơm với rượu ngon.

Dâng lên trót tâm hồn và trót thân xác của con

1. Xin tiến dâng lời kinh hòa vang theo lời hoan chúc,
2. Xin tiến dâng tuổi xanh cùng bao khát vọng chan chứa,
3. Xin tiến dâng từ đây ngàn muôn vất vả cay đắng,

xin tiến dâng đời con với bao ước mơ nồng nàn,
dâng Chúa các bạn con cũng như những ai thân thuộc.
dâng Chúa bao niềm vui cũng như phút giây lao nhọc.

Xin Chúa luôn đủ thương và ban chan hòa ơn phúc,
Xin Chúa thương rộng ban hồng ân chan hòa tâm trí,
Xin đoái thương rộng tay để ban trên đoàn dân Chúa,

cho chính tâm hồn con cũng như khắp dân tộc con.
săn sóc giữ gìn luôn thoát qua phút giây lăm than.
ơn sống theo luật riêng rắc gieo khắp nơi niềm tin.

CON NAY TRỞ VỀ

Hùng Lân

1. Con nay trở về, trở về cùng Chúa, Chúa ơi. Con nay trở
 2. Con nay trở về, trở về miền đất tái sinh. Con nay trở
 3. Con không trở về cùng nhiều nghi lễ ngênh ngang. Con không trở

về, lòng sầu thống hối khôn nguôi. Muốn khóc cho
 về, về đường chính lý quang minh. Có suối nhân
 về, lòng còn bối rối hoang mang. Quyết chí ăn

một niềm tin đã trót bao phen ngã nghiêng. Bước chân hoang
 sinh tràn ứa, cỏ lá hoa không tàn ứa. Lúa thơm trăm
 năn chữa lỗi, lánh hết nguy cơ lạc lối. Thắp hương chân

đàng, nay bến yêu thương tình đáp tình.
 mùa, thêm trái ngon hoa ngọt có thừa.
 thành, đây trái tim con tận hiến Ngài.

ĐK. Ngài là Thiên Chúa rất nhân hậu và hay tha

thứ. Ngài dựng nên con không khi nào mặc con thoái

hư. Vì là bụi đất con phải vương tục lụy yếu

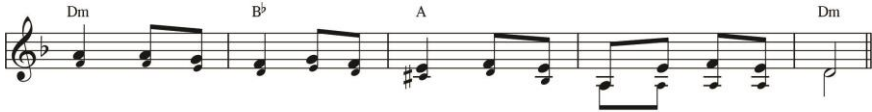
đuối. Dẫn con trên đường lành thủy chung ơn nghĩa muôn đời.

MẸ NHẬN LOẠI

Phanxicô

ĐK. Ma ri a ngày xa xưa ấy, đôi hoang liêu bóng mây nhạt

chiều đứng tiêu điều, xót xa nhiều, Thánh giá chiều treo xác Con yêu.

1. Mẹ đứng nhìn nhân loại ôi bao người đang hấp hối giữa tội nhơ.
2. Mẹ đã nhiều mong đợi cho con người mau xa thoát những khổ đau.
3. Mẹ ấm lòng hoan lạc tuy tim mình như dao sắc đâm thủng sâu.

Mẹ nhìn lên bàn tay Thánh giá chung tâm hồn chung đau
 Mẹ hiệp thông cùng Con thương mến xin ân tình, xin an
 Trời chiều nay tầng mây u ám, nhưng tim Mẹ luôn hy

buồn, bên Con mình cứu rỗi cho trần đời.
 bình, như mưa hồng rơi xuống cho lòng người.
 vọng trên gian trần đã sáng muôn hồn người.

MỘT VÀI TÂM TÌNH

Niềm tin trong cuộc sống

Niềm tin là điều dễ bị đánh cắp mất trong cuộc sống. Đã bao lần đặt niềm tin nơi đây, nơi kia đều bị đánh lừa và bị lấy mất, nhất là về mặt tài chánh. Tiền mất tật mang. Niềm tin có được chắc chắn là nhờ nhiều vào bản thân cố gắng kiên trì, và phần nhờ vào sức mạnh của Thiên Chúa.

Niềm tin để đi đến thành công có một sức mạnh phi thường. Ở đó người ta có thể vượt qua những trở ngại, dù có thất bại, niềm tin vẫn vực dậy sức sống. Người ta có thể đạt được một sức mạnh khi có niềm tin. Một người phụ nữ nọ, bị băng huyết đã mười hai năm, bà tin rằng bà sẽ được khỏi, nếu bà được đụng vào tà áo của Chúa. Thế rồi, bà len lỏi qua đám đông, bà cố gắng chen chân giữa chón đông người, bà sờ được vào áo Chúa Giêsu. Chúa quay lại bảo bà: “Niềm tin của con đã chữa con” (Mt 9, 22). Niềm tin tự nó mang theo một sức mạnh, tiến tới, vượt qua khó khăn, thử thách, đó là phần của con người. Phần thứ hai Chúa cứu thoát người ấy “Bà đã được chữa khỏi”. Người ta thường nói nói: “Trước khi trời cứu hãy tự cứu mình trước”.

Cám dỗ nguy hiểm nhất là mất niềm tin. Ngay cả khi cầu nguyện để mong được Chúa cứu thoát, chẳng thấy Chúa đâu? Chúa vẫn im lặng trước nỗi đau, nỗi thất vọng của ta. Giống như có người mắc nợ lãi nặng, hoặc cho vay tài chánh, không còn gì để trả, không lấy lại được. Cầu nguyện mãi chẳng ai giúp, nhiều người rơi vào tình trạng này. Quản trí, mất niềm tin. Khi sống niềm tin cần trước tiên: “Tự cứu mình”, nghĩa là cần chịu trách nhiệm về mình chứ không ai khác, không gán trách nhiệm cho người khác.

Tự cứu mình, sắp đặt lại hoặc thương lượng lại, rồi cố gắng giải quyết và thêm lời cầu nguyện để vượt qua. Thời gian sẽ mau lành hơn là ngồi than trách, Chúa sẽ giúp khi ta đã vận động hết khả năng.

Có một ông quan chức, nghe thấy Chúa trở lại Cana, nơi Chúa đã làm phép nước hóa ra rượu tại tiệc cưới. Ông đến gặp Chúa, dù ông là một quan chức, ông có quyền sai người này, người kia đến để xin Chúa. Ông đích thân đến để xin Chúa cứu cho đứa con của ông sắp chết. Chúa bảo ông: “Ông cứ về đi, con ông sống.” Ông tin vào lời Đức Giê-su nói với mình, và ra về” (Ga 4, 50).

Niềm tin là bộ lọc thông tin, những gì đã thấy, đã kinh nghiệm, như ông đã nghe thấy tại tiệc cưới Cana Chúa đã làm. Tin vào con người có phần trăm để tin, nhưng tin vào Thiên Chúa bạn có đủ trăm phần trăm.

“Vì lời Chúa phán quả là ngay thẳng, mọi việc Chúa làm đều đáng cậy tin.” (Tv 33, 4)

Lm. Giuse Hoàng Kim Toan

Nỗi mừng vui khi khỏi bệnh

Thầy Andrew – một nhà truyền giáo Hà Lan, được mệnh danh là “tên buôn lậu của Thiên Chúa”, vì thầy buôn lậu Kinh Thánh vào những nước cấm phổ biến Thánh Kinh.

Ngày kia, thầy mua được một con khỉ. Không bao lâu, thầy nhận thấy con khỉ rất khó chịu khi chú bị chạm vào phần thắt lưng. Sau khi xem xét thật kỹ, thầy khám phá ra một vết sưng vòng quanh hông chú khỉ. Hóa ra là khỉ còn bé, chú khỉ đã bị người ta dùng một sợi dây kẽm buộc

quanh hông, và cho tới nay sợi dây này vẫn còn nằm trong thân xác chú. Càng lớn lên thì sợi thép đó lặn sâu vào da thịt chú.

Chiều hôm ấy, thầy Andrew cẩn thận tháo sợi dây kềm đó ra bằng cách: thầy cào sạch vùng lông chung quanh sợi dây, rồi cẩn thận cắt sợi dây và kéo ra khỏi da thịt con vật. Suốt thời gian này, chú khỉ kiên nhẫn nằm yên chịu đau, mắt chú nhắm nghiền lại. Ngay khi sợi kềm được lấy ra, chú khỉ mừng rỡ nhảy lui nhảy tới rồi ôm chặt vai thầy Andrew. Thế là chú khỉ được tự do thoải mái, không còn bực bội khó chịu như trước nữa. Không thể diễn tả nổi chú khỉ hạnh phúc biết bao.

Người bại liệt trong Tin Mừng cũng vui mừng khi được Đức Giê-su tha tội và chữa khỏi bệnh bại liệt. Anh không còn bị tội lỗi và bệnh hoạn trói buộc nữa.

St.

Lẩn tránh Chúa Giêsu

Câu chuyện người bị quỷ ám thành Ghê-ra-sa được Thánh sử Luca kể lại có một chi tiết đáng cho chúng ta xét mình lại trong ngày cuối năm âm lịch. Sau khi nghe biết việc xảy ra cho người bị quỷ ám và bày heo, dân chúng nài xin Người đi khỏi vùng đất của họ (Mc 5, 16-17). Điều này cho thấy rằng họ sợ Chúa Giêsu quá rày, họ lẩn tránh một điều thiện hảo!

Điều này vẫn thường xảy ra cho chúng ta trong đời sống đạo:

Có thể nói nền tảng của lâu đài nhân đức là sự tự hủy: cầu nguyện, khiêm nhường và khó nghèo. Đọc lại tiểu sử các vị thánh, chúng ta nhận ra rằng không có vị thánh nào thiếu 3 yếu tố trên, dù là thánh ẩn tu, hiền tu, tử đạo, lập dòng hay sống đời hôn nhân. Đan cử là cuộc sống của Thánh Gia: Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse. Các vị đã trải qua đời sống dương thế trong điều kiện ‘vô danh tiểu tốt’, dù cả 3 Đấng có thể phán một lời là mọi sự sẽ thay đổi! Nhưng không, các Ngài đã sống mẫu nhiệm tự hủy đến tột cùng: chuyên chăm cầu nguyện, khiêm nhường và khó nghèo. Các vị không kêu ca, không khoe khoang và sống rất bình an. Sau này Chúa Giêsu dạy: Hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn mọi sự khác Cha trên trời sẽ lo liệu cho, Người biết rõ anh em cần gì.

Đỉnh cao của lâu đài nhân đức là đức mến. Có lần vài người bạn cùng thảo luận với nhau, họ đưa ra câu hỏi: cảnh vực cao nhất của Kitô giáo là gì? Đây là một câu hỏi khó giữa muôn lời dạy của Tin Mừng. Phải chăng là khó nghèo, vì đây là mối phúc đầu tiên của các mối phúc, phải chăng là sự tự hủy như Đức Kitô đã tự hủy đến nỗi hiến mình vì tuân theo ý Cha, phải chăng là tử đạo? Phải chăng là quên mình đến sống giữa người nghèo như thánh Phanxicô Assidi và Mẹ Têrêxa. Đúng rồi, câu trả lời nằm trong Mt 25 ...: “những gì các ngươi làm cho một kẻ hèn mọn là làm cho chính Ta”. Chỗ khác Chúa còn nói: “không có tình yêu nào cao quý hơn tình yêu của người thí mạng mình vì bạn hữu”. Và Thánh Phaolô nói: tôi sẽ chỉ cho anh em con đường trở vượt hơn cả, đó là đức mến (1Cor 12,31). Đức mến được biểu thị bằng hình ảnh của cây thập tự với chiều đứng vươn lên Thiên Chúa và chiều ngang trải

rộng tới tha nhân, là thân mình Chúa Kitô. Điều này cũng dễ hiểu, vì ai sống đức mến là hằng ngày vác thập giá mình để theo Chúa: họ bị giằng co giữa sự tích lũy và trao hiến, giữa sự an toàn và mạo hiểm, giữa sự cậy dựa vào những giá trị vật chất và sự phó thác mọi sự cho Chúa định liệu. Một trong những yêu cầu đầu tiên của Mẹ Têrêxa đối với những người tình nguyện mới đến là chăm sóc cho những người sắp chết, tắm rửa và chùi rửa các vết thương của người đó một cách trân trọng như săn sóc chính Chúa Giêsu, và trên khuôn mặt nhiều người thiện nguyện đã chiếu tỏa sự rạng ngời như đã gặp Chúa Giêsu vậy. Có một điểm chung giữa hai vị đại thánh Phanxicô Assidi và Mẹ Têrêxa Calcutta là các vị đến sống giữa những người nghèo – khác tôn giáo chỉ để yêu thương họ như là những người con của một Cha trên trời. Hai vị không đến để giảng hòa và giảng đạo nhưng chỉ để yêu thương từng con người cụ thể, không loại trừ một ai. Hai vị thánh cùng chìm sâu trong cầu nguyện, sống nghèo, khiêm tốn, và hiến thân phục vụ tha nhân cho đến hơi thở cuối cùng.

Khi kể về dụ ngôn người Samaritanô nhân hậu, Chúa Giêsu truyền dạy ta: Hãy đi và làm như thế. Chúa đòi hỏi chúng ta dầu sống giữa thế gian, nhưng không thuộc về thế gian: là muối men và là ánh sáng cho đời. Thế nhưng chúng ta thường bị đồng hóa với đời: cũng ham mê thế tục, bận rộn với những chuyện vô bổ, tìm kiếm lợi nhuận và tiền bạc cách thái quá và trái đạo đức, ngại những việc phục vụ không lương, khoe khoang và tự đắc về những việc mình làm... Đó chỉ là tiếng thanh la phèng phèng, đó là những thái độ lẩn tránh gặp gỡ Chúa Giêsu, Đấng luôn mang lại điều thiện hảo cho những ai gặp Ngài. Lạy Chúa Giêsu xin ở lại với chúng con mỗi ngày. Xin cho con đừng sợ mở cửa

tâm hồn ra cho Chúa. Ngài là thần tình yêu, xin Chúa bước vào gia đình chúng con trong năm mới này, chắc chắn cùng vào với Ngài là thần thành công và thần giàu sang sẽ ngập tràn tâm hồn mỗi người chúng con.

Nguyễn Văn Thiện

Tha Thứ

Một thiên sinh hỏi: “Thưa sư phụ, con đau khổ vì cha mẹ tàn nhẫn, vợ con ruồng bỏ, anh em phản bội, bạn bè phá hoại... Con phải làm sao để rũ bỏ được oán hờn và thù ghét đây?”

Vị sư phụ đáp: “Con ngồi xuống tịnh tâm, tha thứ hết cho họ”.

Vài hôm sau, người đệ tử trở lại: “Con đã tha thứ cho họ sư phụ ạ. Nhẹ cả người! Coi như xong”.

Sư phụ đáp: “Chưa xong, con về tịnh tâm, mở hết lòng ra và thương yêu họ”.

Người đệ tử gãi đầu: “Tha thứ thôi cũng đã quá khó, lại phải thương họ thì... Thôi được con sẽ làm”.

Một tuần sau, người đệ tử trở lại, mặt vui vẻ hẳn khoe với sư phụ là đã làm được việc thương những người mà trước đây đã từng đối xử tệ bạc với mình. Sư phụ gật gù bảo: “Tốt! Bây giờ con về tịnh tâm, ghi ơn họ. Nếu không có họ đóng những vai trò đó thì con đâu có cơ hội tiến hóa tâm linh như vậy”.

Lần sau người đệ tử trở lại, lần này tin tưởng rằng mình đã học xong bài vở.

Người đệ tử hớn hở thưa rằng mình đã ghi ơn hết mọi người vì nhờ họ mà anh đã học được sự tha thứ!

Sư phụ cười: “VẬY thì con về tịnh tâm lại đi nhé. Họ đã đóng đúng vai trò của họ chứ họ có làm lỗi gì mà con tha thứ hay không tha thứ?”.

St.

Tam Bảo là Một

Thuở xưa tại Nhật Bản các vị thiên tăng thường hay đi hành khất khắp nơi đến các chùa trong nước. Khi đến một ngôi chùa nào muốn ở lại tá túc, thông lệ là phải có một cuộc vấn đáp về Phật pháp giữa vị du tăng và vị sư trụ trì, nếu bị thua, vị du tăng phải ra đi, không được ở lại.

Tại một ngôi chùa ở miền Bắc nước Nhật, có hai anh em nhà sư kia sống với nhau. Người anh lớn thật là thông tuệ, giỏi giang, còn người em thì không được cả tài lẫn tướng, vừa ngu độn, lại vừa bị chột mắt một mắt.

Một hôm, có một vị du tăng đến xin tá túc. Theo lễ nghi thường lệ ông ta thách thức vị sư trụ trì phải tranh luận về Phật pháp. Hôm ấy sư huynh lớn đã mệt mỏi vì công việc nhiều quá, nên bảo sư đệ ra thay thế. Ông dặn dò: “*Đệ nhớ yêu cầu được tranh luận mà không cần nói gì hết nhé.*”

Thế là, sư đệ cùng vị khách tăng đi đến chánh điện để ngồi tranh luận. Chỉ một ít phút sau, khách tăng đã đứng dậy, bỏ ra ngoài gặp vị sư huynh nói lớn rằng:

- *Bái phục! Bái phục! Sư đệ của thầy thật là xuất sắc! Ông ta đã đánh bại tôi rồi!*

Sư huynh hỏi:

- Xin kể lại cho tôi nghe cuộc tranh luận như thế nào đi!

Khách tăng nói:

- Đầu tiên, tôi đưa một ngón tay lên, ý nói là Phật, tượng trưng cho giác ngộ.

Ông ta bèn đưa hai ngón tay lên, tức là có Phật thì phải có Pháp. Tôi mới đưa ba ngón tay lên, ngụ ý rằng Phật, Pháp, Tăng kết hợp hài hòa.

Thế là ông ta đưa nắm đấm vào mặt tôi, ý chỉ là khi đạt được giác ngộ rồi thì tất cả ba đều là một thôi!

Thế là ông ấy thắng tôi rồi, tôi không được ở lại đây.

Liền sau đó, bỗng sư đệ ở ngoài chạy bay vào, hỏi:

- Thằng cha kia đâu rồi?

- Ủa, ta tưởng đệ đã thắng rồi mà!

- Thắng cái con khi! Đệ đang định đập cho hắn một trận đây!

Sư huynh hỏi:

- Thế nào, kể cho huynh nghe câu chuyện đi!

- Huynh biết không, vừa mới thấy đệ hắn đã giơ một ngón tay lên sỉ nhục, ám chỉ rằng đệ chỉ có một mắt.

Đệ thấy hắn là khách nên mới lịch sự đưa hai ngón tay lên, chúc mừng cho hắn có đủ hai mắt.

Hắn lại chọc tức, đưa ba ngón tay lên, bảo rằng giữa hai người chúng ta chỉ có ba mắt thôi.

Thế là đệ nổi xung thiên lên tặng hắn một quả đấm, nhưng hắn chạy mất tiêu!

